Moviments culturals i artístics

Anàlisi de text i imatge

Solucions · 5 exercicis

Proves d'accés a la universitat (PAU) de Catalunya. Ordenats del més recent al més antic.
Retalls dels exàmens i pautes oficials (selecat.cat / universitats.gencat.cat).

1. PAU 2026 · Setembre · Sèrie 2 · Exercici 2

Exercici 2

[2,5 punts]

2.1.

[0,50 punts]

Per una pintura de l'expressió absoluta

2.2.

[1 punt]

L'art ha de ser entès com una aventura, mancada de referents figuratius. La creació artística s'ha d'alliberar de la racionalitat, aconseguint que l'artista imposi la seva manera de mirar i de *veure*, gràcies a una expressió estètica tan simple, depurada i clara com sigui possible, en què, mitjançant els grans formats, la finestra pictòrica clàssica es transforma en una superfície d'experiència absorbent.

2.3.

[1 punt]

Aquesta és una obra abstracta pura, sense cap referent concret, constituïda exclusivament per camps de color. Rothko pretén proporcionar-nos una experiència emocional i meditativa. L'obra cerca la immersió de l'espectador, reclamant-li proximitat. Fa ús d'una reducció minimalista formal i cromàtica (semblant a les de Barnett Newman o Adolph Gottlieb), i reforçada pel seu gran format, que reclama autonomia expositiva.

Exercici 2

[2’5 punts]

2.1.

[0,50 punts]

La nova arquitectura no pot anar en detriment del valor estètic.

2.2.

[1 punt]

Els canvis en la manera de viure també han comportat canvis arquitectònics. Ara la vida és més senzilla i, en conseqüència, les nostres llars ho han de reflectir. Tanmateix, això no pot fer minvar el valor estètic de l’arquitectura i el gust artístic. Per això assenyala que respongui a línies senzilles i plans llisos, però que empri materials rics.

2.3

[1 punt]

L’obra fa palesa la supressió d’elements accessoris en benefici de les línies, plans i proporcions. En lloc de buscar la monumentalitat dels temps antics, apel·la a la puresa formal. Els materials són rics (marbre, ònix, vidre, acer, travertí). En la seva reducció estructural connecta amb l’art abstracte –recerca de buit i ple, simetria–asimetria, volums... –i anticipa plantejaments del Minimal.

3. PAU 2026 · Juny · Sèrie 5 · Exercici 2

Exercici 2

[2’5 punts]

2.1.

[0,50 punts]

Manual d’instruccions per aconseguir la socialització de l’art

2.2

[1 punt]

Ono concep la creació artística (“pintura”), com un procés, una experiència compartida amb el públic, que resta constituïda per un seguit d’instruccions, fruit de pràctiques d’apropiació i d’acció prèvies. Qualsevol cosa o fenomen es pot afirmar com a matèria artística, una via d’expressió i exploració personal. L'artista es transforma en un promotor o activista, algú que cal que cedeixi el protagonisme als demés.

2.3

[1 punt]

Reflexió intensa i sense concessions la participació i la interacció amb el públic. Són facilitades algunes indicacions, mentre que Ono exposa (posa en risc) el seu cos, la seva intimitat, com un objecte més. Constitueix un ritual catàrtic, on s’escenifica la resistència i la vulnerabilitat de l’artista, tot assumint voluntàriament el paper d’un objecte, davant l’exercici de poder del públic, com també farà Abramovic en *Ritme 0.*

Exercici 2

[2,5 punts]

2.1.

Pla d'actuació del *performer*

2.2.

S'aborda el plantejament o la planificació de la *performance* partint del seguit d'indicacions subordinades del seu breu guió previ. Aquest sempre és en condicional, i en preveu l'escenificació, segons l'avaluació de la participació o la interacció amb terceres persones. Aquestes efímeres accions artístiques són sempre cocreades, i cerquen la interpel·lació agressiva i impositiva dels altres, fent ús del cos, de la presència, en el llindar sinuós entre l'àmbit públic i l'íntim, l'àmbit físic i el psicològic.

2.3.

Aquí, el cos de l'artista s'empra com a eina, com a mecanisme invasiu de l'espai personal, íntim, de terceres persones, triades aleatòriament com a participants. Aquestes, amb les seves reaccions, determinen, defineixen i cocreen l'acció, sense voler-ho, sense saber-ho, sobre la marxa, de manera improvisada, fora de l'espai escènic, però sota l'atenta mirada de la càmera que documenta aquesta acció efímera. Trobem accions semblants d'intimidació o d'invasió de la intimitat a *Imponderabilia*, d'Abramović, o *Catalysis*, de Piper.

Exercici 2

[2’5 punts]

2.1.

(0’50 punts)

Una proposta possible podria ser:

La idea com a objectiu artístic

2.2.

(1 punt)

En el text, Kosuth assenyala que es manté en el camí de l’apropiació obert per Duchamp, però amb una orientació on es prescindeix de qualsevol tipus d’intervenció, inclosa la signatura, evitant que l’objecte escollit, descontextualitzat, esdevingui “artístic”. Això, permet convertir absolutament tot, la realitat en el seu conjunt, en un immens, inesgotable camp de possibilitats artístiques, i qualsevol cosa o fenomen en matèria artística. L’art s’ha desmaterialitzat fins al punt de no estar constituït més que pel concepte.

2.3.

(1 punt)

Aquesta obra és una instal·lació conceptual que arrenca del gest de l’apropiació de Duchamp, però amb la voluntat de convidar a l’espectador a reflexionar entorn de la relació entre representació (art), llenguatge (paraula) i realitat (objecte), com ja fes Magritte. L’art existeix allà on es manifesta el concepte. L’objecte, la imatge, és quelcom indiferent, un pur fetitxe, que no resulta vàlid, valuós, ni autèntic, sinó suscita quelcom en l’espectador, a un nivell més íntim, reflexiu o, fins i tot, filosòfic.